

Expoziția Mondială EFIRO 2024 16-19 Aprilie 2024

Costas Chazapis scrie:

După un zbor liniștit și relaxant din Atena, avionul a aterizat pe aeroportul Henri Coandă din București. Înainte să-mi dau seama, mă aflam deja confortabil într-un autobuz îndreptându-se spre Piața Unirii, una dintre cele mai mari piețe ale capitalei românești. Deși era aproape amiază, traficul spre centrul orașului era surprinzător de aglomerat, iar călătoria a durat aproape o oră. Nu m-am plâns, pentru că m-am bucurat de un tur lung al orașului pentru doar 3 lei sau 0,60 euro.

Bucureștiul este, poate, cel mai frumos oraș din Europa de Sud-Est. Bulevarde lungi, trotuare spațioase, piste pentru biciclete, copaci înalți și verdeată sunt toate într-un singur loc. Clădirile impresionante de la sfârșitul anilor 1800 și începutul anilor 1900, din perioada monarhiei, se împletesc cu construcțiile uriașe de tip sovietic, care amintesc vizitatorilor de o eră pe care românii preferă să o uite.

După câteva minute de mers pe jos de la Piața Unirii, am ajuns la Biblioteca Națională, locul unde se desfășura EFIRO 2024, o construcție modernă, mare, de zece etaje, cu un stil propriu. Expoziția era răspândită pe două niveluri, parterul și mezaninul, interconectate prin mai multe scări și scări rulante.

Au fost utilizate peste 2.600 de panouri, majoritatea fabricate recent în România, proprietatea lui Ion Chirescu, Președintele Federației Române, Președintele Comitetului de Organizare și proprietarul Muzeului Recordurilor Românești. Realizând oportunitatea spațiului vast disponibil în Biblioteca Națională, organizatorii au căutat să aducă panouri suplimentare din țările vecine și au reușit: 600 de panouri din Bulgaria.

După o scurtă plimbare printre panouri pentru a descoperi ce și unde se află, am realizat că, din cauza coloanelor masive care susțineau clădirea înaltă, panourile erau dispuse în multe insule mici, fiecare conținând câteva exponate. Totuși, arhitectul Chirescu a proiectat aceste insule pentru a conține exclusiv exponate de 5 sau 8 panouri. Rezultatul a fost că toate exponatele începeau și se terminau la cele două capete ale unui singur rând de panouri. Prima mea impresie despre EFIRO 2024 a fost ceremonia de

deschidere. Scena era aranjată cât se poate de simplu, cu trei vorbitori care nu au pierdut timpul nimănui. Ion Chirescu a urat bun venit vizitatorilor, a urmat Prakob Chirakiti RDP, Președintele FIP, și Florin Valentin Stefan, un reprezentant al Poștei Române, a încheiat. Toți trei s-au adresat publicului în mai puțin de zece minute în total!

Referitor la impresii, românii au făcut o treabă minunată, având în vedere începutul lor târziu și lipsa de actualizări pentru comunitatea filatelică până cu doar câteva luni înainte de deschidere. Nu numai că au reușit să atragă un număr considerabil de panouri, dar au și proiectat o expoziție ușor de urmărit, găzduită într-un loc frumos, bine iluminat în general, fără întârzieri enervante sau alte probleme. Comisarii naționali, jurații și mulți vizitatori au fost cazați în trei hoteluri la mică distanță de mers pe jos de locație. Toată lumea putea să se bucure de restaurantele și cafenelele de pe malul nordic al râului Dâmbovița, foarte aproape de expoziție. Chiar și Muzeul Recordurilor Românești, unde gazdele au oferit recepții seara în fiecare zi a expoziției, era aproape.

Gazdele, fie că erau membri ai Comitetului de Organizare, angajați ai Bibliotecii Naționale sau ai Muzeului Recordurilor Românești, voluntari sau orice alt român întâlnit, au fost cu adevărat prietenoși cu vizitatorii. Deși a avut un rol dublu de jurat și comisar general, Francisc Ambruș a fost mereu prezent, răspunzând la toate tipurile de întrebări și conducând o echipă bine organizată, primind mult ajutor de la comisarul general adjunct, Romeo Mincă. Președintele juriului a fost Eli Weber, iar secretarul Bernard Jimenez. Marile premii au fost câștigate de Joseph Hackmey RDP cu „Classic Baden” (Grand Prix International) și Ion Chirescu cu „Foreign Posts in the Romanian Territories 1811-1878” (Grand Prix Național). Gerard Louis Van Welie cu „The Maritime Mail Connections with the Netherlands East Indies 1788–1877” a fost, de asemenea, un concurent foarte apropiat pentru Grand Prix International. Cina de premiere a avut loc la impresionantul Le Château. La Congresul anual AIJP (Jurnaliști), Wolfgang Maassen RDP a anunțat că EFIRO 2024 a fost prima expoziție FIP cu exponate de literatură digitală. El a adăugat că membrii AIJP vor avea ocazia să se întâlnească din nou mai târziu în acest an, la Ulm în octombrie și Monaco în decembrie. Propunerea sa ca Congresul din 2025 să aibă loc la Berna, în timpul expozițiilor Bernaba și Multilaterale, a fost adoptată în unanimitate. În a doua parte a sesiunii AIJP, președintele Maassen a făcut o prezentare despre cele mai recente Regulamente și Ghiduri FIP, punând mai multe întrebări care indicau diverse puncte critice, pe care a propus să fie reconsiderate. Wolfgang Maassen a anunțat în cele din urmă că a decis să se retragă la Congresul din 2025, după douăzeci de ani fructuoși în funcția de președinte. Întâlnirea AIEP (Expertii) s-a concentrat pe prezentarea noului Anuar 2024, care include informații despre membrii și activitățile AIEP, toți filateliștii de seamă premiați cu „Medalia Hunziker”, regulile pentru companiile de licitație care doresc să includă „Eticheta de Calitate” AIEP, precum și noile Statute din 2022, în urma noii adrese AIEP din Viena. Evenimentul, primul cu prezență fizică după pandemia de Covid-19, a fost urmat de o recepție oferită amabil de Muzeu membrilor și invitaților AIEP. Douăsprezece exponate de două panouri prezentate de membrii Academiei Europene au fost montate în timpul unei întâlniri de două ore a AEP. Un PowerPoint de patruzeci de minute, prezentat de membrul AEP Oral Avci, intitulat „Irak, un stat creat prin timbre”, a fost punctul culminant al întâlnirii.

Tobias Huylmans și Jonas Hällström RDP, ambii directori generali ai Global Philatelic Network, au organizat prezentarea a trei noi cărți:

Edition d'Or vol. 71: Joseph Hackmey, **Barbados și Grenada**. Cele două colecții au fost prezentate într-un singur volum, format tête-bêche, primul din seria White Line, dedicată colecțiilor remarcabile ale autorului.

Edition d'Or vol. 72: Eddie Leibu, **Poșta către exterior a României**.

Edition Spéciale: Fritz Heimbuchler, **Primele timbre ale Braziliei 1843-1870**.

Mă simt obligat să menționez și remarcabilul Muzeu al Recordurilor Românești, cu mii și mii de fiare de călcat, trivete, tirbușoane și camere vintage, precum și cele 800 de panouri mari unde sunt expuse 50.000 de exemplare de obiecte de filatelie românească. Am fost, de asemenea, uimit de colecția impresionantă de memorabile din toate expozițiile patronate sau recunoscute de FIP, o realizare de o viață a neobositului Alexandru Bartoc.